_____/_____

DOSAR

85.

www.arhivaexilului.ro

Manuscrise
T. Grădișteanu
1952

85.

30 pag

www.arhivaexilului.ro

Anul Nou

Anul Nou cu Bucurie
Pentru cei din privilegie
An Nou fericit
Pentru Privilegiat
Si Tu ocrotit
Anul Nou să vie
Cu mare bucurie
Pentru Omenire
Să se curme odată
Păcatele toate
Suferintele amare
Ale'n Tregei Suflare
Să vie 'an curat
Curat si luminat
De păgânul spurcat
De Jhienele de la Răsărit
Ce Balcani i'a jefuit
Si ia nenorocit.
De Anul nou.
Să 'ne ajute Dzeu
Să scape Poporul meu
De Asupritorul său
Care-i suge sângele său
Anul nou cu Bucurie
Să ne dea Domnul tot
ce dorim
Fericire, Bucurie,
Si Ani multi fericiti ...
De păgâni mântuiti
Si curătiti.

Asteptati Balcani cu
oti
Anul Nou ce va veni
Pe Balcani va mântui
Căci nu va tine o vesnicie
vesnicie
Această mare urgie
Si nenorocire
Anul Nou, Anul Nou
Să ne ajute Dzeu
Si să asculte glasul meu
Rugă mea de zi si noapte
Să ajunge hoardele toate
Ce ne'au zdrobit Pasele
Pastre
Si ne'au furat ale Noastre
Bucate.
Căci de atâta străinătate
Sau înecat popoarele toate
Sau înecat Balcani
Ce plânge cu Ani
Anul Nou, Anul Nou
Si-l oloage cu lacrămi
De urgiea Hoardelor
De colti Jhienelor
Si de furia câinilor.
Si de Hoarta copiilor.
Jefuirea fecioarelor.
Si Nenorocirea Mamelor.
Si jalea Părintilor.

Teodor Gădișteanu 29/XII/952 Belgia.

www.arhivaexilului.ro

Grădiștea nu 26/XI/952 Belgi. Prilegu

Pe un drum îngust
Fericirea mea sădus
De când sunt în prilegiu
Nu știu unde-i fericire.
Merg pe drum tăcut
Cu ochii în pământ
Merg fără țintă
Cu ochii înainte.
Caut ce nu-am pierdut
Să găsesc ce nu am avut.
Căci de când sunt Prilegu
Umblu fără de Tovarăș.
Umblu fără nici un rost
Parcă aș fi un om mort.
Fără casă fără masă,
De cât dorul ce mă apasă.
Aștept sfârșitul meu
La poarta cimitirului.
Văd cruce și mormânt
Îmi văd moartea venind.
Altă nădejde nu mai am
Decât în umbra eternelor.
Mă uit înapoi de unde am
plecat
Negură peste drum s-a lăsat
Negura pământului
Peste umbra sânului.
Nu știu de mai întoarce
Să aud frumoasele șoapte,
Șoapte de iubire
Și de fericire
Căci român Prilegu
Ce stai amărât în prag.
Ce privești în noapte
Pe-un țărâie ape.
Corăbii ce pleacă
Fără să se mai întoarcă.
Mure sunt de valuri
Fără cârma lor
În voia valurilor.
Cârma lor s-a rupt.
Rămânând în voia valurilor.
Comandanți lor
La chiverniseala dușmanilor.
Prilegu, Prilegu.
Românaș sărac,
Ce mai stai în prag.
Și te uiți în zare
Peste țărâie hotare
Ci, mergi înainte
Mergi în depărtare,
Fără țintă în zare.
Viața ta acum
Și fără țintă în drum.
Și privind în sus.
La Bolta cerului
Noi fără cămin.
Numai cu suspin
Noi fără masă,
Numai cu dorul ne apasă
Noi fără haine
Numai cu necazuri ce vine.

www.arhivaexilului.ro

Care ai provàduit pe pàmànt
Unde-i fericirea frumoasà
Fàrà pàinișoarà pe masà
Și fàrà foc pe vatrà
Fàrà geamuri la ferestre
Hingți-n gi mizerea
creste.
Va veni și ziua de mâine
Te vom judeca pe tine pàgâne
Cu judecata cea dreaptà
Cu judecata lui Dumnezeu
Ce judecà poporul Sàu
Și atunci te vomràsplàti
Și vom ràzbuna
Mizerea Balcanilor
Și suferințele popoarelor
Lacrămile copiilor
Suspinele Mamelor
Și ohinurile fecioarelor.
Și suspinele Munților,
Tot noi vom ràzbuna.
Staline, cu Raiul tàu
Ai nenorocit Balcani toți
Càci cu steaua Ta
Ai întunecat toatà lumea
Cu vorbele tale mincinoase
Ai nenorocit Europa toatà
Cu laptele Tàu
Ai secat și apele-n izvoare
Càci cu armata Ta
Ai înjghiut toatà
Europa
Ai dat drumul
Hoardelor
Pe spinarea popoarelor
Ai dat drumul
Iadului
furând cinstea fecioarelor.
Ai dat drumul
câinilor
furând fericirea
Mamelor
Ne-ai lipsit copiii
Ne-ai împușcat părinții
Tai dus în urgie
și în privilegie
Tai exilat.
și tai deportat
Ducându-i în sălbătăcia
Sàn dure, Mizerea
Intră fericire
Ai fàcut o urgie
Printre-un popor curat
Ai fàcut un Animal
Turbat
Va veni și ziua
noastră
Te vom alunga din
Casa noastră

Teodor Grădișteanu 26/III/952 Belgia.

www.arhivaexilului.ro

Soarele.

O soare al Libertăți
Și al scumpei vieți
O soare al fericirei
Și al Iubirei
Cu căldura Ta
Înalță-mi inima mea
Cu lumina Ta.
Îmi luminezi mintea mea
Cu căldura Ta de sus
Încălzește poporul meu Supt
Espus la mizere
Espus la pieire
Și la nenorocire
Soare Dumnezeesc
Cu căldura Ta în călzește
Tot Balcanul Heșerț.
Heșerț și pețluit
De Bes-tiile de la Răsărit
Ce pes-te Balcani au venit
Casi norul întunecos
Bărbari au venit potop.
Au venit ca Huni
Mâncând, Balcanilor, plămâni.
Furându-ți Bogățiile
Jefuindu-ți câmpiile
Secerându-ți Ogoarele
Secățuind Livezile
Vânzătorilor de Țară
Soarele se ascunde în cale
Căci cu mintea-n întunecată
Au vândut Europa, toată
Pentru-n os cior
Ay adus moarte Balcanilor
După urma cotropitorilor.
Și urgie. popoarelor
Din interiorul Balcanilor.
Pentru o bucat de os spurcat
Propriu lui Popor și
la Sugrumat
Acești vânzători Blestemați,
Dar va veni și ziua lor
Când vor cânta Balcanii
cor.
Moarte vânzătorilor
și cotropitorilor
Și codele lor de topor,
Cei cântă păgânului
în cor
Usane Moscoviților
și Stalinișt ilor.
Înto ți îi vom întreba
Unde-i averea mea.
Unde-i fericirea, provădu
ița
De atâtea amari de ani
Răscălită
Atunci îi vom întreba
Unde-i Stalin, mărirea
Ta.
Unde-i Raiul Tău
cel Sfânt

www.arhivaexilului.ro

Crăciunul în Exil.

III

Crăciun Exilat
Ce mult ești blestemat
Fără scaun și pat
Numai cu necazuri în cap
Tot cu drumul în față
Fără pat și masă
Și fără a ta casă
Crăciun - crăciun
Rău îi de omul în Exil

II

Mergi pe stradă în tinerească
Și te miți la cei din casă
Cum sînt veselesc
Și pomul și-l înpodobesc
Cum arăt luminile
Adunându-ți Amintirile
Și ale copilăriei
Și ale privilegiei
Toate la un loc
Te arde capul ca un foc
Te gândești la Țara ta
Și la Ființa Iubită a ta
La copilași tăi inuliți
Și nenorociți
Fără foc în casă
Fără pom pe masă
Fără o bucată de pâine
Fără dragoste de părinte
Numai cu lăcrămioarele
Să-și încălzească ochișorii

Soția ta
Plânge și ea
Plâng cu toți în cor
Pe urmele Huțmanilor,
Plâng fără putere
Cu Sfânta în mizere
Așteptându-și ceasu
Să li se sfârșească
Pocaru
Hoarne, mărie ta
Sfârșește mizera mea
Și scapă țărișoara mea
De acești barbari
De acești Tătari
De acești Hiori
De acești Neroni
Ce, cu urgia lor
Au dat Loc Balcanilor
Au secat izvoarele
Sugrumând popoarele
Chinuind ființele
Batjocorând Mamele
Intrând peste tinerii case
Împușcându-te la masă
Legea lor spurcată
De Stalin fu dată
Scrisă în cărțile lor
Prada Locuitor
Și a nenorocirilor.
Și a Lor!..

Teodor Grădișteanu 26/XII/952 Belgia.

www.arhivaexilului.ro

Sculativà strămoși
Și voi toți acești morți
Sculativă din morminte
Să vedeți țara cum plânge
Ce voi de veacuri ați Lăurit
Azi Păgânul a nenorocit.
Prefăcând în scrum
Case și Biserici
Câmpi și Bogății
Tot ce de veacuri
Cu mari sudori au fost strânse
Strânse și păstrate
De Neamurile Toate.
Tu Traiane, Decebale
Tu și Castele Romane
Ați Lăurit o Țară
Ați construită
Ați Lăurită
Dându-i o Lumină
Dându-i grai
Dându-i Tot ce a dorit
Ca să rămână pe Veci
A Românilor împărăție
Locaș de Rugăciune
Pat de dormire
Și o amintire

XX
X

Astăzi Tot sa dus
Casoarele la apus
A pierit cu Tot
De urgia lor

Belgia Teodor Grădișteanu 26/XII/952

De va mai ține așa
Vai de țara mea
Căci nu va mai rămânea
din ea
Decât praf și pulbere.
Dar mai Line pieri Păgâne
Jnjnjă de câine
Ochi de cucuvea
Pieri din Țara mea
Așa cum este ia
Sărăcită, Nenorocită
De tine pe furată.
Jai furăt câmpiile
Și toate Bogățiile
Jai Secat izvoarele
Și toate comoarele
Jai furat credința
Jai măcelărit ființa
Jai interzis limba,
Jai furat feciori
Ducându-i departe
În țara ta Blestemată
Lăsând în urma ta
Jalea și Nenorocirea
Jalea și urgia
Moartea și Mizeria
Foame și Mizere
Tot poporul piere
Dar mai Line pieri
Tu
Păgâne spurcat.
Câine Blestemat.

www.arhivaexilului.ro

Belgie.

Teodor Grădișteanu 26/XII/952

Graiul Teamului

O grai iubit și frumos
O grai curat Românesc
Ce din strămoși noi te avem
Ce de veacuri și secole
Teau păstrat ca pe o icoană
Bătrâni și strămoși,
Veacurilor îndepărtate
Timpurilor uitate
Prin loc și sorție
Prin lut și humă
Ai los tu plămădit
Tu grai scump Românesc.

***

Iubit.

O grai al copilăriei
Și al cuvintelor.
Din leagănul copilăriei
Din câmpurile și câmpi
Tu Teai făurit
Tu grai scump și iubit.
Din pana scriitorilor
Din cântecele poeților
Din versurile artiștilor
Din frunzele copacilor
Tu grai frumos teai făurit.

***

Astăzi tu grai frumos
Barbari cei păgâni
Cei cu inimă de câini

Cei fără de Dzeu
Îmi sugrumă graiu, meu
Pe unde Trec, acești Barbari
Secuiemură și pietrele în vad.
Căci cu urgia lor
Glasul pasărilor mor.
Graiurile amuțește
Păsurile vestitoare.
O Traiane, Dacilate
Și voi Oștirele Romane
Voi sculativă cu toți
Să vedeți urgia morți
Sculativă din mormin
Să vedeți păgâni cum Te Vin
Cum vin ca lăcustele
Să ne sugă sângele
Cum sem tinde ca pojaru
Pălușindume și graiu
Graiul strămoșesc
De păgân înăbușit.

***

Căci de atâta urgie
Îngeață sângele în Tine
Înmină muți mai bate
De atâta străinătate

www.arhivaexilului.ro

Teodor Grădiștea nu 15/XII/952
Belgia

I

Țara.

O țară scumpă și frumoasă
O țară bogată și iubită
Care tea cântat poeți
O Țara mea iubită
Iar astăzi nenorocito
Peste hotarile tale
Plânge Pasărea cu jale
Peste Munți tăi pleșuvi
Plânge Vulturul Bătrân
Plânge cu jalnicul glas
Creasta Munților înalți
Peste câmpuri trec dihori
De sein tunecă și nori

**
*

Trec hoardele Barbare
Înghețată apele din Izvoare.
Munți se cutremură
Cerul, sein tunecă
De urgia lor
Plânge creasta munților,
Plâng pădurile Bătâne
De urgia ta Păgâne
Ceai călcat cu cisma ta
Biata Țara mea
Plânge codri, Plânge frunza
Plâng cu toți în tuna
Căci pe unde trece "furtuna
Furtuna, hoardelor, Barbare
Seacă și apele în vale.
Vai Tu păgân spurcat

**
*

Și de Hristos Blestemat
Tu păgâne fără cruce
Fără cruce și credință.
Pe unde trec acești păgâni
Plâng și prunci la sâni
Mamele se jelesc
De copilași ei cresc
Soarele și ascunde lumina
Vântul stă în Loc
Când trec Barbari potop
Crud, hain și Blestemat
Acest păgân spurcat

**
*

Țară, scumpă Țară,
Hienele te jupoaie
Ți fură Bogățile
Ți deshracă câmpiile,
Ți a furat credința
Ți a înăbușit ființa
Ți a furat și limba.
Înlănțuit în schimb.
Mizeria și foamea
Sărăcia și Boala
Cea mai crudă
Viață
Ce a existat vreodată
Păgâne păgâne
Înșiră de câine
Fiei din Țara mea.
Ochi de cucuvea.

www.arhivaexilului.ro

I

Poezie.

Mă-dusei pe o poiană
Să-m tălnesc pe a mea
Ileană.
Ce muncește de zor
În grupul Stahanoviștelor.

II

Mam uitat la ia
Nu o mai cunosteam.
Ne când la S-ta hanoviști
muncește.
Din zi, în zi, se prăpădește.

III

Căci munca ce îo impune
Nici în iad nu se impune,
Căci Stalin a spus lumea
Nici un Român să nu to

IV

Și cu toți vor munci,
Până se vor prăpădi.
Căci S.Talin e Bucuros
Să vadă pe Tot Românul
mort.

V

Foaie verde și o lalea
Va veni, și ziua mea
Și voi fi și eu Bucuros
Cum se vor duce pe prăpastie
jos.

Grăoli Ștefan

24/XI/953.

VI

Și vor vedea popoarele
Cum neau secat izvoarele
Și toate Bogățiile
Și cum neau jefuit;
vii câmpiile
Vor vedea cei fericiți
cum au trăit cei
schingiuiți
Vor vedea o lume multă
cum au fost târâte de
VIII muncă.
Vor vedea ei Binișor
Cum au murit cei din închisoare
Vor vedea și cei de afară
Cum au murit cei mici.

IX

Cum și pâinea cea amară
Leo dădea cu Bon în Țară
Și Bon de nu aveai
La moarte condamnat.

X

Doamne cum ai mai răbdat
Pe acest păgân blestemat
Cei ce cu urgia lor
Au dat Loc Bisericilor.

XI

Vor veni și ziua noastră
Și vom alunga din poarta
noastră.

www.arhivaexilului.ro

Le Estime voi rog Lucrările

Iarmas aiaca nu este loc de Publicat

at nu le publicați aici eu nu le

Vi le trimet cu scopul de le publica ci

să le Țineți în Arhiva ~~Jurnal~~ Redacției

Numeroasă, pentru că știu că România

Mancitoare nu o Revistă de Publicate

Poetică, dar vreodată vor Fi și ele trecute

într-o revistă, după eliberarea scumpei

noastre Țări sure.

Cu Respect

Gr. Ghiș-Tea

Bel...

www.arhivaexilului.ro

Poezia Țării

Peste ținuturile Țării
Trec în cârd corbii
Trec dinspre în noapte,
Cu jalnice șoapte.

Și cum trec în cor
Plecând el Țării, jalnic dor.
Haul României,
Și al martirilor câmpii,

Căci în urma lor,
Rămâne al Țării jalnic, dor.
Căci de când Mircalul a venit.
Și al Țării grai a pierit.

Pe unde trec dușmani,
Se topesc și bolovani.
Pe unde trec urgia lor.
Rămâne numai mizerie și dor.

Vai, Moscova cea Blestemată,
Vea înghițit Țara toată.
Vea furat câmpiile,
Și toate Bogățiile,

Lacrămile mamelor,
Rămân, pe urma dușmanilor.
Codrele de Popori,
Cu Toți cântăm cor
Slavă asupritorilor, și
(stăpânitor)

Vai Popor Nenorocit,
Ce grea soartă ai văzut
Ce ți-a fost Ție impus,
De cei fără milă un Duh.

De Comunistul Spurcat,
Și sufletul din piept Ți-a luat
Ți-a luat Viața și iubirea,
Și ți-a luat și fericirea.

Ți-a luat pământul cel Sfânt.
Și Tu ai rămas să plângi pentru el.
Ce ai să faci Tu Popor Blestemat
Căci nimic nu Ți-a lăsat.

Și cu toți cântăm cor
Slavă Moscoviților
Slavă lui Stalin
Ce ne fură din plin.

Ne-au furat averea,
Ne-au lăsat durerea,
Ne-au furat moșia,
Ne-au lăsat urgia.

Plâng copii cu Toții
Care este apă cea mai multă
Căci de cât această urgie,
Mai bine în pământ să fie.

Grădiștea anu

www.arhivaexilului.ro

Dorul.

Es seara'n prag
Si mă uit să văd: luna
Să văd carul mare
Unde mo duce oare.
Să văd steaua mea.
Să'mi citesc ursita.
Mă uit in sus la stele
Să citesc in ele.
Nu sunt astronom
Nici imnagitor.
Sunt un om pribeag.
Si un exilat.
Ce mă uit la stele
Să citesc in ele
Ce citesc, nustiu.
Ce-i aștepta, nustiu
La fel ca un câine,
Ce așteaptă la poartă
Să'i arunce un os din casă.
Așa sunt si eu
Bătut de Dumnezeu.
Bătut de urgie
Si de vijelie.
Astept. ce nu știu
Si caut, ce nu am pierdut
Toată ziua umblu
Cum mă duce vântul
Unde merge luna
Incotro bate furtuna.
Să'mi găsesc cununa.

Tot mă uit in sus.
La cei ce sau dus
Si mă uit in jos
Să găsesc, ce nu am
pierdut
E seară, si'i lună
Si neagră furtună
Vui furtună, afară
Cin inima mea, amară
Care rău mă doare.
Căci de durere mare,
Cad de'an picioare.
Ca un Bou lovit
In inimă, de un cuțit.
Care mă stăpunge,
Inima mi'o frânge,
Căci mă uit in umbră.
La cei ce au rămas in
urmă
Stau tăcut la masă
Cu gândul la cei de
acasă
Mă gândesc cu dor
La Țeara sfarta lor.
Sub jugul dușmanilor.
Si a sateliților.
Care neau vânduit
Casă, si pământ
Neau dat in schimb
Jugul cel de plumb.

Teodor Grădișteanu 28/XI/952 Belgi.

www.arhivaexilului.ro

Românașul

Românașului îi place,
În vale la izvor.
Să cânte cu dor,
Prin frumoase, șoapte.
În amurg, de noapte.
Pe amurg de lună.
Cu mănăstra de mână.
Să îi cânte iubirea,
Să îi spuie fericirea
Fericirea lor.
La umbra copacilor.

II

Românașul, iubitor.
Și foarte răbdător,
El rabdă, pe toate
Toate, ce au venit
De la cel de sus
Căi pus în cercare
La'n cercare mare
Fără nepăsare,
El necazul, dulce
Ca cristos pe cruce.
Și cristos a pătimit
Pentru cei orpsiți.
Pentru cei necăjiți.
Rabdă Românaș
Cu răbdarea Ta
Vei înfrunta, urgia.
Și dușmanul va ~~rabda~~.
Crăpa.

Teodor Grădișteanu 28/IX/1952 Belgi.

III

Românaș. Românaș
Fiu de ciobănaș
Ciobănaș. de munte.
Cu vite multe.
Cu turme de oi,
Prin munți și prin, văi
Ceți porți turma ta.
Peste Toată'n tinderea.
Pen Tinderi de Țamânt.
Peste văi și munți.
Tot e al tău pământ.

IV

Românaș iubit.
Răul tău venit
Răul cel mai mare
De dincolo de peste
Hotare.
De la Ghoarda cea mare,
De la tiranul spurcat.
Ce izvoarele, tau secat
Lăsând în albia lor
Să curgă piețurile
lacrămile lor.
Căci acei pojgini
Și mână de câini
Ochi urâți de fiară
Ce fură și prădă.
Cei nesățurați
Cete'n pușcă'n eas.
Acești Bărbari.

www.arhivaexilului.ro

Românie.

I

Românie," Românie
Mănoasă câmpie,
Leagăn de copilărie
Locaș de departe,
Din frumoasa noapte
Din câmpi frumoase,
De ploii udate
De soare încălzite
Cu raze Aurite.

II

Românie, Românie
Câmp de privilegie,
Munți tăi pleșuvi
Cu crestele'n sus
Peste coama Ta,
Trece umbra mea.
Loc de ascunziș.
Pentru cei oropsiți.
Pe cei ce zin la Tine,
Scumpă Românie.

III

Românie," Românie.
Ce te'a lost dat Tie
Să suferi urgie,
Și nenorocire.
Căci pe drumurile, tale
Plânge Românul, cu jale.
Și și plânge soarta lui
Sub tugul dușmanului.
Sub Ciocul păgânului.

IV

Te plânge fii Tăi
Fii tăi iubiți, și dragi
Ce din temelie, Teau: lucrat.
Tea pus. Temeliele.
Tea'n flori câmpiile.
Te plâng cei iubiți.
Ce teau doctorit.
Și teau Lecuit.
Teau astupat rănile,
Teau umplut izvoarele.

V

Românie," Românie.
Vis din copilărie.
Visul meu de mic
Astăzi nu mai e, nimic
Tot sa spulberat
De când, dușmanul a intrat
Călcând, din greu
Pe sufletul Tău.
Călcânduți, inima
Sugrumânduți lumina
Distrugând icoanele
Distrugând, Religiea
Distrugând, credința.
Din creștin, iubit
Azi, Tea Dobitocit.
Tea iubit poporenele
Azi te plâng, mioarele
Scumpă Românie.

Teodor Grădișteanu 28/XI/952. Belgia.

www.arhivaexilului.ro

Teodor Grădișteanu 26/XI/952

Drumul

Pe drumu pribegit
Pe drumu drapșit
Pe drumu fără țintă
Cu ochii în nainte
Merg ca un rob
Fără să mă-ntorc
Merg cale lungă
Gândul să nu mă ajungă
Merg clătind din cap.
Parcă-i un ocean leat.
Unde mă duc nuștiu
Unde am plecat nuștiu
Merg; merg mereu
Pe sărmanul drumul
meu.

Noaptea când se lasă
Eu nu am nici casă,
Mă uit pe fereastră
La cei, ce sunt în casă,
Eu stau la poartă,
Ei fericiți în casă
De plouă și ninge
Eu merg înainte
Eu merg, și tot merg
Fără nici un Tel.
Vânt de Primăvară
Eu umblu pe afară
Umblu fără nici un rost
fără adăpost
Zi și noapte mărșăluesc
Și Pichioarele se tăpesc.

Merg, tu Exilat.
Merg, cu Vremea-n pas
Merg, cu Timpul Tău
Cu gândul la Dumnezeu.
Căutându-ți Existența
Să nu-ți pierzi, măi Negdeo.
Stau la o răscruce
Unde Picioarele mă vor juca
Unde să apuc;
Unde-i drumul mai Bun.
Trec peste câmpi
Trec peste hotare
Cu Mâinile în buzunare
Trec nepăsător,
Fără să gândesc
Ce-am să mai pățesc
Căci sunt învățat
Câte mi-au Trecut pe cap.
Capul meu plesuv.
De când sunt pe drum.
De când Pribegesc.
Nimic nu mai privesc
Viață, Viață, Amară
Departe de Țară,
Departe de cei dragi
De cei iubiți,
De cei nenorociți.
Ceau rămas în urmă
Destinul să și-l ducă.
Cum îl duc și eu
Bătut de ~~[illegible]~~ vântul greu

www.arhivaexilului.ro

Poezi

I

În soarele cel întunecat
Supărarea mea sa aciuat.
Eu mă plâng luminei lui
De prădarea dușmanului

II

Dimineața când răsare,
Eu mă uit întâi la soare.
Eu mă uit în sus la el.
Să-l văd cum plânge și el

III

Plânge soarele și pământul
Plânge vântul și furtuna,
Plânge stelele și cerul,
De românii care pier.

IV

La fântâna din poiană
A venit fiica vecinului.
Ca să-și spele rufele.
Să-și plângă necazurile.

V

A venit cu gândul tot
Să verse necazul tot.
Dar era necaz și amar
Nici somn nu mai aveam

VI

Plânge umbra nopții
De vrăjea morții.
Căci nimic nu a mai
Rămas
Pentru ai morții necaz.
De când moartea l-a împăs.

VII

Ciobănaș cu oi frumoase
Le-a avut odată toate
De când dușmanul s-a ivit
Toate i-au prăpădit.

VIII

Pe unde trece păgânu
Se deschide și pământul
Se prefac-în hâr prăpaste
Înghițând soarta noastră.

IX

Păgâne, păgâne,
Inimă de câine
Ochi de cucuvea
Piei din Țara mea.

X

Ai tu-n curți
Porți mări și țări
Pe-n limpede ape,
Ai tu, piei în noapte.

XI

Piei din Țara mea
Ochi de cucuvea
Știoare de Vultur
Ce nu ești sătul.

XII

Piei cu necuratul
Și curăță lacul
Curăță și apa
Piei," să-mi mai văd
Fața.

Grădiștea m 25/11/952
Belgie.

www.arhivaexilului.ro

Pământul.

Pământ, Pământ, curat
Astăzi esti furat.
De cei ce țeau călcat
Țeau călcat în picioare
Cei fără iconare
Bătandu-și joc
De tot cei frumos
Pământule iubit
Astăzi esti pângărit
Tu cu sânge plămădit
Pământule iubit.
Peste fața ta
Trece umbra mea
Aiurea de Tine
Este mormântul ce ne
inchide
Aiurea de Tine
Este eternul care vine
Căci de atât amar
Și eternu-mă leagă.
Pe Tine mam născut
Și în tine mă ascund
Tu ai munți câmpi
Tu ai bogății
Ai păduri întinse
Ai câmpi frumoase
Ai grâne mănoase
Să-în fructe dulci ea
Omul caută o vrea
Fără a Ți oprit
Teodor Grădișteanu 25/III/952 Bucegi

De Tine Pământ iubit
Căci cu Bogățiea ta
Hrănești Omenirea
Pe fața Ta
Și Omenirea Lupta
Lupta lui de Om
Pentru hrana copiilor
Pământule, Pământ
Multe mai inoturi
Omul ce se s.bate
Omul ce se luptă
Pentru a lucrat de Pâine
Pentru un trai mai bun
Să nu rămână-n drum
Pe vata Ta
Îmi dulce cu Rugăciea.
Rugăciea și urgiea
Îmi duce supărarea
Îmi ascunde uitarea
Uitarea mea scurtă
Sub rugăciea lungă
Pe umărul Tău
Îmi dulce Toiagul și Cala mea
Fețe amărâte
și nefericite
Fălă adânci și amare
Nimeni nu mi esein cale
Îmi dulce urâta mea
Peste câmpiea Ta
Pământule, Pământule.
Ascunde-mă gândurile.

www.arhivaexilului.ro

Cântecul Fericirei

Foae verde și o salcă
Vai de Fericirea mea
Fericirea muscălească
Pe spinarea Muncitorească

Cântă pasărea în poiană
Cântă și Biata Ileană,
Cântă sărmana cu amărăciune
Ca să-și verse al ei necaz.

Cântă și pini și munți,
Cu toții
Cântă cântecul morții.
Căci moartea a mai rămas
Stăpână pe impas.

Vremea vine, vremea trece
Toți așteaptă cu sânge rece.
Toți așteaptă cu fericire
Libertatea ce o să vie.

Comunismul, lor li dragă
Ca nenorocirea din Iad.
Comunismul pe unde calcă
Numai nenorocire lasă.

Tecuci Grădiștea mea
23/XI/952.

De atâta viață sunt plin.
Soarele, nu mai se ascunde
De urgia rușilor
Plânge creasta munților.

Pe unde trec Barbarii
Se usucă și izvoarele.
Pe unde trec Păgânii
Nu mai crește nici spinul.

Trec hoardele Muscălești
Pe Pământul Românesc
Și cum trec cu fiarele.
Se'n tu necă viața'ntreagă

Pe unde mărșăluiesc
Și brunzele se vestejesc.
Trec potop.. potop cu toți
Parcă trec urgia morții.

Trec acei fără de Dzeu
Ca să-ți ia pământul Tău
Bisericile cele curate,
Le vor preface'n grajd pe toate

Așa blestem, nenorocit,
Intru ți se va împlini.

www.arhivaexilului.ro

I despre R.R.P.R.

Foaie verde de susai
Floarme e luna Rai,
Raiul acesta Pământesc.
De sub. jugul Muscalesc.

II

Foaie verde de susai
Mă pomenii intun Rai
Intun Rai de fericire
Se'm Toarce mateiu in mine.

Plânge cucul in Pădure,
De atâta nenorocire,
Fericirea sufleteasca
Plânge Țara subjugată.

Plânge, munți și Pământul,
Și copilul în "pântec,
Bucuriea noastă Toată
De sub. cisma muscalească.

De atâta Rai Luminos,
Sau Trai pântecele in jos.
Și de atâta Trai Bun,
Moare Bietul om in drum.

Fericirea Țăranimei,
Este jugul Muscălimei
Fericirea Muncitorului
Este jugul Asupritorului

Căci la noi toți muncește
Până Puterile și le isprăvește
Noi muncim cu drag in mine
Până cade Pielea pe Tine

Și la Petrol noi Lucrăm
Până'n el noi ne'm necăjim
Bun Partid, și mâncare,
Îți dă și Rogojina de pe jos.

Lemne îți dă din destul.
Cât poți să supți'm Pumni.
Bani îți dă, și Leafă bună
Până la Cimitire, Sărăcie ajunge.

Ai costume Frumoase
Nici oameni, nu umblăm așa
Ai încălțăminte dură
Se rupe. cum ești în Bătătură.

Pâine albă și Frumoasă
Parcă'i cenușe din Vatră.
Bogăți, avem mâncare,"
Moare lumea, de, "Foame.

Avem Doctori și Spitale
Și Farmaciile goale.
Avem Tot ce dorești.
Cimitire Pământești.

Teodor Stăniloae 23/XI/962.

www.arhivaexilului.ro

Poezie.

Trec în cete Uragane
Și în urmă duș inamul
Uraganul în văzduh
Și dușmanul pe pământ.

Și cum trec cu vijelie
Așa se usucă în câmpie.
Trec păgânii în cor
Peste bietul popor.

Și cum trec ca Huni ..
De Luge și câini,
Căci ale groaza lor
Se ascunde soarele în nor

Bun înlăcrimat popor
Teai săturat de fericirea lor.
Fericirea lui Stalin
Este moartea din plin.

Stau mătăsurile
Stau și ochii
De bietul Popor
Ce plânge în cor.

Plâng flamele în cor
Feciori cu dor
Ce ale acasă sunt luați
Și în Rusiea aruncați.

Plâng fecioarele
Lesi sug lăcrămioarele
Plâng pe ai lor înlăcrimați
Ce de Rusiea sunt răpiți.

Pier Tineretul Tot
Pier cu Toți în noapte
Până să se mai înfiarcă.

Scumpă Țară scumpă
Dușmanul te sugrumă
Dușmanul cel Hain
Ce te Lună din plin.

Scumpă Românie
De a Ta urgie
De a Ta pedeapsă
Plânge lumea în teapă

Tea în genuchiat mucalu
Tea furat dușmanu
Tea luat Bogățiea
Tea lăsat urgiea.

Căt ai să trăiești
Să te chinuiești
Până într-o zi, ceasul va sosi
Cu Toți ne vom uni
Pe dușman îl vom zdrobi:
Și ție Țară te vom feri

Teodor Grădișteanu 23/VI/962

www.arhivaexilului.ro

Graiul neamului Pierdut

Graiul neamului a fost sfânt
De veacuri pe pământ
De când păgâni au venit)
Graiul neamului a dispărut.

Ceam avut mai scump pe pământ
Graiul neamului cel sfânt,
De veacuri stăpânit
Lam păstrat ca pe o icoană.

De când Ruși au venit
Graiul neamului a dispărut
Fiind călcați în picioare
De cei cu pumnalu la cingătoare.

De cei ceti ne fuiește casa
Și ți Bat joc de ele
Cei ceti fură până sângera
De mii de ani de Români uda.

Acei fiară dumnezeu
Ceam călcat pământul Tău.
Ne furat graiul sfânt,
Și bogățile de pe pământ.

Acei ce se laudă
Pe pământul Românesc
Acei de la Moscova
Ce ne furat și graiul și

Pământ

Grăuli Ștefan
23/11/952.

Graiul cel sfânt
Ne-a fost pierdut de pământ
Sugrumat și sufocat
De Blestematul de la
Moscova.
Căci Moscalul cel spurcat
În inimă pumnalul l-a băgat
Pământul
Acoperindu-ți graiul sfânt
Chiar cu al tău scump
Pământ.
Acei dușmani de departe
De al tău grai vor să te despartă.
Ei cu toți în cor
Și evadele lor de topor.

Ne furat și casa
Ne furat și mama
Ne furat acum
Și graiul cel bun.

Ne furat lumina
Ne furat și mila
Ne furat gândirea
Ne furat și fericirea
Ne dat în schimb
Mizeriei pe pământ
Ne furat și gândul
Ne adus mucoșit și
Pământiu.

www.arhivaexilului.ro

Cântecul Poporului (Patriei)

Vai Popor Blestemat
Pe ce mâini ai ~~scăpat~~ înțăiat
Mormântul ți l-a săpat
Bolșevicul, Blestemat.

De când a venit Bolșevismul
Sa uscat și pământul.
Hoț Bogății ce ai avut
Ai ajuns să mori în drum.

Din Libertatea ta scumpă
Ai ajuns să stai în umbră.
Din cultura ta de odată
Ai ajuns să gemi ca o vacă.

Din Bogățile tale întinse
Ai ajuns să mănânci grâu de.
Ai fost Tu Popor, odată,
Dar azi ești, sclug plecată.

Din Toată Libertatea Ta,
Ai ajuns să ți comande, Moscova,
Istoria ta, de odată,
De Stalin, e, Falsificată.

Fii Tăi adevărați,
De Moscova sunt împușcați,
Tineretul Tău cel scump.
În Rusia, cu toți sunt duși

Poporul Tău cel Bun
Stau ascuns în munți,
Schimbați în Partizani
Ca să-și fie frunte pe dușmani.

Cei ce ți-au răpit
Hrănul Sfintului Tău Izvor,
Iarăși, cei ce au mai rămas
În închisori sunt băgați.

Pe pământul Tău cel scump
Cruzi dușmani sau ascuns.
Poporul Tău Oropsit
Crunt și greu de ei e înfrânt.

Se revarsă Hoarde
Hoți sălbatici și fioroase.
Trec în mâini cu spada
Hoți ucigași Libertatea.

Acei cruzi Păgâni
Ți-au înplântat pumnalul în inimă
Acei cruzi și neînfrânți
Bogățile Ți-au stors.

Ți-au lăsat Lacrămile
Să vadă Răzbunarea.

Teodor. Brăiliștea m 23/XI/952

www.arhivaexilului.ro

Poezie. copilărie

Eram copil, copil mic,
Și nu duceam grije de nimic
Aveam tot ce doream.
Și din ele mâini luctam.

Dar când mă făcui mare.
Îmi eși comunismul în cale,
Cu mânea Lenin a lui
Bieata Moarte a omului

Căci din toate câte am avut
Am ajuns să mănânc pământ,
De sub libertatea scumpă,
Am ajuns sub Militea crudă.

Cum ai făcut un pas greșit,
Și la Potite (Milite) ai fost pofit.
Acolo cu vorbe mieroase,
Îți moaie alb Tata case,

Și dacă o vorbă mai cânceți
La canal te pomenești
Și acolo ale Lenin mulță.
Cazi pe pământ ca o cârpă.

Ca să ai o Bună pâine
Să speri norme ce ți se impune.
Dacă nu ai îndeplinit
Muncerti până intri în pământ.

Teodor Grăsiște anu

Că așa este la noi.
Dacă vrei ca să trăești
Să muncești până te istovești.
Că atunci ești la Bucuresti
(Moscova)

Toți muncesc în Lenin
Și în Libertate (ce o să vie)
Toți sunt Leniști.
Mai bine sunt, Morți în,
Pământ.

Noi muncim și luptăm
În Moscova să ajungem
Viața noastră fericită.
La Moscova este clădită

Legile noastre muncitorești
sunt făcute, de Tirani Moscoviți.
Noi avem Legea noastră
Care Moscova ne dato.

Bogății avem destule
Stalin de ele dispune.
Aur avem noi multe
Dar la Moscova se duc

Și la noi ce rămâne
Vor mai lua cât or putea
A șa fericire
Pe capul lor să fie.

23/XI/952.

www.arhivaexilului.ro

8/V/953
Belgiea

10 Mai.

Zece Mai cu bucurie
Pentru'n treaga Romanie.
Pentru Regele Iuliu
Zece Mai sarbatorit.

II

Zece Mai, zece Mai
Sarbatoare Rupta din
Rai.
Inbie Romanie Tua
Cu un Rege mult Iubit
Zece Mai va fi sfintit.

III

Azi de Pagani plangerit
Maine va fi sarbatorit
Caci vanzatori de Tara
Zece Mai l-au scos din
Tara,

IV

Odata cu Regele Iubit
Zece Mai, l-au plangerit
Inaltand in locul lui
Numele Tiranului.

V

Caci in locul Regelui
Au pus statuia tiranului.
Regele l-au Exilat
Zece Mai. l-au desfintat.

8/V/953
Belgiea

Teodor Radisteanu

Dar va veni ziua cea
mare
Ce vom intoarce cu Totii'n
Tara
Cu intitul Nostru Rege
Zece Mai va fi o Lege
Pentru Marea Romanie
Zece Mai o bucurie
O bucurie Mare
Pentru'n treaga

VI Suflare.

Ce astazi e umilita
Rapusa si batjocorita,
Adusa'n robie
Sim neagra sclavie
Ofe o mana de vanduti
Si o ceata de Banditi.

Va veni si ziua noastra
Cand ii vom alunga din
casa noastra
Si vom aduce'n locul
Lor
Pe Regele Romanilor :-
Pe Regele Iubit
Cu tregul Popor
Sarbatorit
Ne zece Mai sarbatorit.

www.arhivaexilului.ro